

Raha maty androany ianao, azonao antoka 100% ve fa ho any an-danitra ianao? Azo antoka fa fantatrao.

Voalohany indrindra, ny Baiboly dia milaza fa isika rehetra dia mpanota - fa samy efa nanota izy rehetra ka tsy manana ny voninahitra avy amin'Andriamanitra. Noho izany, isika rehetra dia meloka ho nandainga, na nangalatra, na nitsiriritra. Ary ny Baiboly dia milaza fa misy sazy noho ny fahotantsika. "Fa fahafatesana no tambin'ny ota" – Tsy ny fahafatesana arabatana ihany no resahina, fa ny fahafatesana faharoa any amin'ny helo koa. – Ary ny mpandainga rehetra dia hanana ny anjarany ao amin'ny farihy mirehitra afo sy solifara izay fahafatesana faharoa. Koa araka io andininy io dia mendrika ny helo isika rehetra ho famaizana noho ny fahotantsika. Nandainga daholo isika, ary nanao zavatra ratsy noho ny lainga. Tsy ampy ny fahatanterahan'Andriamanitra isika rehetra. Tsy misy asa tsara afaka manafaoana ny ratsy vitantsika.

Fa misy vaovao mahafaly - ny fiainana mandrakizay no fanomezana avy amin'Andriamanitra amin'ny alalan'i Jesosy Kristy Tompontosika. Koa satria tia antsika Andriamanitra dia tsy tiany isika hankany amin'ny helo mba handoavana ny fahotantsika – izany no antony nanirahany an'i Jesosy Kristy Zanany ho fanavotana (na fandoavana) ny fahotantsika. Jesosy dia Zanak'Andriamanitra ary Izy koa dia Andriamanitra miseho amin'ny nofo. (Fa misy telo izay manambara any an-danitra, dia ny Ray sy ny Teny ary ny Fanahy Masina, ary iray ihany izy telo ireo). Jesosy no Teny (olona faharoa amin'ny Andriamanitra telo izay iray). Teraka virjiny Izy, nanao fahagagana Izy, nanana fiainana lavorary tsy nisy ota ary ny Baiboly dia milaza fa maty teo amin'ny hazo fijaliana Izy noho ny fahotantsika, nalevina, nandeha tany amin'ny helo nandritra ny 3 andro sy 3 alina, ary izany nitsangana tamin'ny andro fahatelo Izy mba hanonitra ny fahotantsika rehetra sy hamonjy antsika amin'ny helo. Rehefa maty noho ny otanao sy ny otako Jesosy, dia toy ny hoe nanao izany Izy – nosazina teo amin'ny toerantsika (). Fa Izy (Andriamanitra Ray) dia nanao Azy (Jesosy) ho ota ho antsika (izany hoe nitondra ny fahotantsika Izy ka maty nisolo antsika, nandoa izay trosantsika tamin'Andriamanitra noho ny fahotantsika), mba ho tonga fahamarinana isika. an'Andriamanitra ao Aminy (na amin'ny teny hafa, mba hambara ho marina eo anatrehan'Andriamanitra isika noho ny asany vitany irery ihany).

Milaza ny Baiboly fa fanomezana ny famonjena. "Fa fahasoavana no namonjena anareo amin'ny finoana; ary tsy avy aminareo izany; fanomezan'Andriamanitra izany. tsy avy amin'ny asa, fandrao hisy hirehareha".

Koa satria fanomezana ny famonjena (ary maimaim-poana foana ny fanomezana), dia tsy voatery hanome na inona na inona ho setrin'izany isika (tsy avy amin'ny asa izany, fa tsy avy amin'ny tenantsika). Fanomezana tsy mendrika izany. Nandoa ny vidin'ny famonjena antsika Jesosy tamin'ny fahafatesany sy ny rany nalatsany ary ny fitsanganany tamin'ny maty. Ny teny hoe fahasoavana dia midika hoe "zavatra tsy mendrika antsika" (tadidio fa mendrika ny helo isika fa tsy ny famonjena). Ary ny finoana dia midika hoe 'izay itokiantsika hovanjena'. Hoy ny Baiboly: "Fa ho an'izay tsy miasa, fa mino izay manamarina ny ratsy fanahy, dia ny finoany no isaina ho fahamarinana". Ka izay mitsahatra tsy miasa mba hahazoany na hihazona famonjena dia ho voavonjy. Tsy misy ifandraisany amin'ny asa ny famonjena ary maimaim-poana tanteraka.

Ny zavatra tokana lazain'ny Baiboly fa tokony hataontsika mba ho voavonjy dia ny hoe: "Minoa an'i Jesosy Kristy Tompo, dia hovanjena ianao". Ny teny hoe mino dia midika hoe matoky – tsy midika hoe mino fotsiny fa misy i Jesosy, fa tena matoky Azy hamonjy antsika manokana. Ny mino Azy dia midika fa mametraka ny finoantsika sy ny fitokiantsika rehetra amin'ny fahafatesany sy ny fandevenana ary ny fitsanganany amin'ny maty ho fanonerana ny fahotantsika isika (izay miantoka ny fiainana mandrakizay). Tsy milaza akory izany hoe tsy maintsy mibebaka amin'ny fahotanao rehetra ianao, na ho

atao batisa, na miditra amin'ny fiangonana, na mitandrina ny didy, na ho olona tsara—izany hoe minoa fotsiny. Ary rehefa mino an'i Kristy ianao dia hovonjena mandrakizay. "Mba tsy ho very izay rehetra mino Azy, fa hanana fiainana mandrakizay" - Mariho fa "izay rehetra mino" dia tsy izay olona mendrika loatra (satria tsy misy olona mendrika ho any an-danitra amin'ny fahamendrehany - isika rehetra tonga fohy). Izany no mahatonga anao rehefa mandray an'i Kristy ianao dia tsy ho very na oviana na oviana (satria Izy no manome anao ny fiainana mandrakizay fa tsy ny fiainana mihelina)- Jesosy no manao ny famonjena SY ny fitandremana - izany rehetra izany.

Ny anjarantsika amin'ny famonjena dia ny mino Azy ho Mpamonjy antsika ary mamela ny fahotantsika rehetra taloha sy ankehitriny ary ho avy Izy. Ny Baiboly aza milaza fa ho faty, ary tsy hisy Andriamanitra ny fiainana mandrakizay; ary tsy hisy mihitsy

Na izany aza, Andriamanitra dia hanafay ny zanany noho ny fahotany eto an-tany, fa na inona na inona ataony aorian'izany dia tsy ho very ny fiainana mandrakizay izy ireo. Satria Izy ireo dia nandray ny fahamarinana (na fahalavorariana) an'i Kristy - Andriamanitra dia mahita ny mpino ho marina tahaka an'i Jesosy - toy ny hoe tsy nanota mihitsy izy ireo. (izay hamarinina maimaimpoana amin'ny fahasavany amin'ny fanavotana izay ao amin'i Kristy Jesosy: :)). Tsy azo atao izany satria maty ho an'ny ratsy fanahy i Kristy.

Koa ny hany zavatra tsy maintsy ataonao mba handraisanao ny fanomezana ny fiainana mandrakizay dia ny miantso an'i Jesosy amin'ny finoana- Raha manaiky an'i Jesosy ho Tompo amin'ny vavanao ianao (izany hoe mangataka Aminy mba hamonjy anao), ary mino amin'ny fonao fa Andriamanitra efa nanangana Azy tamin'ny maty, dia hovonjena ianao. Fa na iza na iza miantso ny anaran'ny Tompo no hovonjena.

Koa raha mino ianao fa mpanota, voaheloka ho any amin'ny helo, ary raha mino ianao fa ny famonjena dia amin'ny alalan'ny finoana ny fahafatesana, ny fandevenana ary ny fitsanganan'i Kristy amin'ny maty ho fanonerana tanteraka ny fahotanao (ary tsy mifototra amin'ny hatsaram-ponao manokana izany. na ezaka – fa amin'ny alalan'ny ran'i Jesosy ihany), ary tsy ho very na oviana na oviana izany (na amin'ny fahotana na amin'ny tsy fisian'ny asa tsara), dia azonao atao ny mamerina manaraka ahy:

Ry Jesoa malala, fantatro fa mpanota aho, ary mendrika ny ho any amin'ny helo, nefa mino aho fa maty teo amin'ny hazo fijaliana ho ahy ianao, ary nitsangana indray mba handoa ny fahotako rehetra. Vonjeo aho ankehitriny, ary omeo fiainana mandrakizay aho. Ianao irery no itokiako ho Mpamonjy ahy – ankoatra ny asako. Misaotra noho ny famonjena ahy, Amen.

Koa raha niantso an'i Jesosy tamin-kitsimpo ianao ka nihevitra izany vavaka izany, dia voavonjy mandrakizay ianao. Andriamanitra dia hamaly soa ny soa vitanao rehefa voavonjy, fa ny famonjena dia amin'ny alalan'ny fianteherana amin'i Kristy ankoatra ny zavatra hafa rehetra. Mifototra amin'ny fampanantenan'Andriamanitra izany, fa tsy noho ny fahatokiana manokana.

Izay mino ny Zanaka manana fiainana mandrakizay.

Afaka manoratra anio ho andro famonjena anao ianao. Arahabaina.